

vil garantere dem. Jeg tror, hvor sandrigt det, det ærede Medlem for Højrup har foreslaaet, end er, at Kommunerne nu en Gang i Virkeligheden ere nogle miserable Ting at have med at gøre uden Kontrol. Jeg tror i Virkeligheden, det vilde være bedre at tage Kommuneobligationerne ud af Forslaget i Stedet for at forøge dem.

Med Hensyn til Forslagets § 1 skal jeg bemærke, at Maalet er jo at skaffe det danske Pengemarked en Fordel. Ja, mine Herrer, saaledes er det, men saaledes burde det ikke være. Overfor de gentagne fremkomne Ønsker om at skaffe flere Penge ind paa det danske Marked, og hvad end det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) siger, maa jeg vedblivende holde paa, at det er et ikke helt ufarligt Eksperiment. De to sidste Konverteringer have kostet Danmark over 50 Mill. Kr. i Form af Penge, der ere anbragte i Foretagender, der absolut vare ødelæggende, og derfor fuldstændig smidte væk. Byggeforholdene her i København have været og ere i det Øjeblik saaledes endnu, at en alt for stor Rigelighed af fremmede Midler atter kan faa os til at bygge, skønt det ikke strengt er nødvendigt, til at købe, hvad ikke behøves — skønt jeg erkender, at det at støtte Grundejerne, særlig paa Landet, men dog ogsaa i Byerne, er et legitimt og godt Maal, vil jeg dog gerne sige, at det Middel dertil, at Staten skal være særlig medvirkende til at skaffe fremmede Penge ind i Landet, absolut er et illegitimt Middel. Det var det samme, man saa for nogle Aar siden, da Finansminister Hage forsøgte sin mislykkede Konverteringsplan. Planen var saa slet, og den Kurs, der opnaaedes, var saaledes, at Kurstabet vilde ikke dækkes af Rentegevinsten i de næste 30 Aar, tror jeg, jeg beregnede. Den samme illegitime Bestræbelse fra visse Bankers Side for at faa Penge ind i Landet er der ikke nogen særlig Grund til at imødekomme, og for saa vidt det staar anført i Motiverne, staar det som et afskrækkende Moment for mig. At fremme vore Laan er en Ting, som er meget alvorlig, og naar jeg ser særlig alvorlig paa dette Forslag, er jeg meget bange for denne Forøgelse af vor Gæld. Det er rart at kunne

laane godt. Det er rigtigt, naar vort Eksportsmør faar en højere Pris, at vi da eksportere saa meget som muligt, og det er ogsaa godt, naar vore Obligationer staa i en høj Kurs, men der er dog en lille Forskel her, idet Sammenligningen halter. Det er ganske vist saa, at naar vi have høje Priser paa Smør, opfordres vi til at producere mere Smør, og ligeledes er det ønskeligt at faa en højere Kurs paa vore Papirer, men det er ikke ønskeligt, at det skulde opfordre os til eksportere flere Papirer. Den Sammenligning, der vistnok ligger nær for det ærede Medlem for Bornholm (Blem) halter her i nogen Grad.

Jeg slutter mig til det ærede Medlem for Højrup, for saa vidt som han udtalte, at den Løn, der var bestemt for Direktøren for Hypotekbanken, nemlig 6000 Kr., var meget ringe. Jeg antager, at den højtærede Finansminister ved Bestemmelsen af denne Løn har været under gode Raads Paavirkning, og at den er sat med nogen Hensigt. Denne Mand, som faar en Løn af 6000 Kr., kan naturligvis godt være en dygtig Mand, men man kan ogsaa risikere, at det bliver en Mand, der overlader Landmandsbanken hele Arbejdet, Æren og Ledelsen, og derfor tror jeg, at 6000 Kr. er en meget ringe Løn, og jeg vil gerne støtte det ærede Medlem i hans Forlangende om noget mere.

Ja, mine Herrer, jeg har anset det for nødvendigt at fremsætte en Kritik af dette Forslag. Det har jo mødt en ret venlig Modtagelse — hos den ærede Socialdemokrat endog en meget begejstret Modtagelse — og jeg har ikke set Kritik kommen frem i noget stærkt Omfang — bortset fra det ærede Medlem for Højrups Betæneligheder. Men i en Sag af saa stor Vigtighed vil det være rigtigt at fremhæve ogsaa de Momenter, der tale imod den, og saa bliver det selvfølgelig Udvalgets Sag at afveje de mange gode Sider, Forslaget har, mod de mange daarligere, som det ogsaa har. Jeg tror ikke, at en Debat her bør gaa til Ende, uden at ogsaa de kritiske Momenter bør komme frem. Jeg vil da kun til Slutning sige, at for saa vidt det er det højtærede Flerparts Villie, at dette Forslag skal fremmes, ville jeg og mine Venner ikke blot stille os velvillige, men vi ville ogsaa være med til